

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/109/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122206613
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122206613.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: matka – C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, G., a otec – C. H. B., I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, J., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 29. novembra 2022 č.k. 19P/224/2022-50, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Nariaďuje vykonať opravu výroku napadnutého uznesenia v časti označenia rozsudku.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým určil, že prevzatie a odovzdanie maloletého bude pri styku otca s maloletým v zmysle rozsudku Okresného súdu Galanta (správne malo byť Okresného súdu Trnava) č.k. 13P/68/2020-310 zo dňa 25.05.2022 uskutočňované tak, že na začiatku styku si otec maloletého prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku maloletého v mieste bydliska matky odovzdá. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 324 ods. 1, 2 a 3, § 325 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 1 a 2 CSP, ako aj § 360 ods. 1 CMP, keď uviedol, že súd pri akomkoľvek opatrení, ktoré sa týka maloletého dieťaťa, musí prihliadať na najlepší záujem dieťaťa. Právna teória uvádza, že záujem dieťaťa treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch. V prípade, keď všeobecné súdy rozhodujú o úprave styku, je potrebné vychádzať z toho, že právom oboch rodičov je sa v zásade rovnakou mierou starať o dieťa a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje aj právo samotného dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov, a preto ak je rozhodnutím súdu zverené do starostlivosti jedného z rodičov, potom by tomu dieťaťu malo byť umožnené stýkať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bol postulát rovnakej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Takéto usporiadanie je spravidla vždy v najlepšom záujme dieťaťa, pričom odchýlky od tohto princípu musia byť odôvodnené ochranou nejakého iného, dostatočne silného legitímneho záujmu, pričom konkrétne skutočnosti, o ktoré sa tento záujem opiera, musia byť v danom konaní preukázané. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a tvrdení v ňom obsiahnutých mal súd dostatočne osvedčené, že sú tu dôvody na nariadenie neodkladného

opatrenia, a to najmä z dôvodu zjavných konfliktov medzi rodičmi. Matka neodkladným opatrením žiadala uloženie povinnosti otcovi prebrať maloletého na začiatku styku v mieste bydliska matky a po skončení styku maloletého odovzdať v mieste bydliska matky, pričom otec uviedol, že pôvodne mal syna voziť sám, ale po vzájomnej dohode s matkou chodí maloletý vlakom z J. do G.. Otcovú alternatívu, že maloleté dieťa bude medzi mestami cestovať samo vlakom je podľa názoru súdu vzhľadom na vek maloletého a na jeho samotné vyjadrenie nevyhovujúca. Je nesporné, že otec toho času žije v J.. Každý rodič má právo sa presťahovať a odovzdávanie a prevzatie maloletého dieťaťa je možné tomu primerane prispôbiť. V prípade presťahovania sa do iného vzdialeného mesta ide totiž o podstatnú zmenu okolností na strane rodiča. Vo všeobecnosti sa považuje za spravodlivé, ak jeden rodič dieťa prevezme, tak druhý dieťa odovzdá, resp. naopak. Zabezpečenie pravidelného rovnocenného kontaktu maloletého s otcom nie je totiž iba v záujme otca, ale predovšetkým v záujme maloletého dieťaťa a v konečnom dôsledku aj v záujme jeho matky. Otec maloletého dieťaťa, však takýto spôsob prepravy nenavrhol a súdu neosvedčil skutočnosti ohľadne miesta a okolností prípadného odovzdávania maloletého A. v mieste bydliska otca. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplýva, že otec maloletého dieťaťa uviedol, že na schránke nehnuteľnosti sa nachádzajú mená jeho priateľky a bývalého manžela, teda nie je zjavné, za akých okolností otec v súčasnosti nehnuteľnosť užíva. Súd vzhľadom na rozumovú a vôľovú vyspelosť maloletého, zohľadňujúc jeho vek, zoberal do úvahy aj jeho názor. Z vyjadrenia maloletého vyplýva, že otec v piatok príde pre neho, ale späť do G. ide vlakom, je mu to nepríjemné, bojí sa a bol by radšej, keby s ním vždy išiel otec. Maloletý taktiež uviedol, že by bol radšej, keby ho otec zoberal a aj vrátil mamine, aby nemusel cestovať sám, nakoľko vo vlaku sú cudzí ľudia. Keďže sa rodičia nevedia dohodnúť na úprave a v rozsudku absentuje úprava odovzdania a prevzatia maloletého dieťaťa, súd túto upravil tak, ako to navrhla matka, ktorá osvedčila, že takáto úprava je v záujme maloletého dieťaťa. Záverom súd poukázal na to, že rodičovské práva a povinnosti sú budované na základe rovnoprávneho postavenia otca a matky pri ich výkone, pričom je v záujme dieťaťa, aby mu nebolo odňaté právo mať zabezpečený osobný kontakt s oboma rodičmi. Rodičia by mali byť po rozchode schopní v záujme spoločného dieťaťa vzájomného kultivovaného správania sa, ktoré je základným predpokladom zdravej výchovy maloletého dieťaťa, a ktorým dieťa získava aj pozitívny vzor pre riešenie konfliktných situácií v budúcnosti. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom navrhol, aby súd v ďalšom konaní určil, že prevzatie a odovzdanie maloletého bude pri styku otca s maloletým v zmysle rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 38P/33/2019-101 zo dňa 23.10.2019 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 13P/68/2020-310 zo dňa 25.05.2022 uskutočňované tak, že na začiatku styku si otec maloletého prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku si matka prevezme maloletého v mieste bydliska otca. Súd uviedol ako jediný dôvod na vydanie neodkladného opatrenia existenciu konfliktu medzi rodičmi vo veci cestovania maloletého z miesta bydliska otca do miesta bydliska matky, pričom vychádzal výlučne z tvrdení matky a zistení kolízneho opatrovníka a rozhodol v prospech návrhu matky. Kolízny opatrovník realizoval rozhovor s maloletým bez akéhokoľvek odborného, psychologického posúdenia, ktorým by preukázal svoje závery. Kolízny opatrovník zjavne v koordinácii s matkou potvrdili „traumatizovanie“ maloletého cestou vlakom, no takýto záver musí byť náležite odborne osvedčený, inak má byť pre súd iba tvrdením s minimálnou relevanciou a už vôbec nie dôkazom. Podľa jeho názoru neexistuje žiadny racionálny dôvod, prečo by maloletý nemohol cestovať vlakom. Navyše súd ani len neurčil vekovú hranicu, od ktorej by maloletý mohol sám cestovať. Ak by súd hľadal skutočné riešenie v prospech maloletého, určí spravodlivé rozdelenie prepravy maloletého na styk s otcom medzi matku a otca. Súd v uznesení konštatuje rozpor (konflikt) medzi rodičmi, ktorý však rieši arbitrárne, bez vykonania dokazovania, jednostranným príklonom na stranu matky. Súd zjavne nemal potrebu vypočuť vo veci otca – teda druhú stranu „konfliktu“. Takýmto konaním v tak citlivej oblasti, akou je opatera a výchova maloletého dieťaťa, nie je objektívne možné dosiahnuť zistenie, ba ani len osvedčenie skutkového stavu. Súd pre otca nevytvoril žiaden priestor na vyjadrenie vo veci, resp. vyjadrenie k jednotlivým tvrdeniam matky, ale iba akúsi ilúziu zapojenia otca do konania, o ktorom vlastne ani zástupca kolízneho opatrovníka, ani otec ako účastník konania, nič nevie. Uvedené považoval odvolateľ za hrubé porušenie ústavou garantovaného práva, aby sa vec verejne prerokovala v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ako aj práva na spravodlivý proces. V právoplatnej úprave pomerov nebolo nikdy určené, akým spôsobom má byť maloletý prepravovaný medzi bydliskom matky a otca v rámci realizácie styku otca s maloletým. Postup

rodičov dokonca leta 2022 bol taký, že otec maloletého vyzdvihol osobne v bydlisku matky, kam ho aj osobne vrátil. Od konca augusta 2022 však začala komunikácia rodičov o tom, že maloletý, ktorý má trinásť rokov, má výšku 170 cm a váhu viac ako 80 kg, je už dostatočne vyspelý na samostatnú cestu vlakom, ktorá navyše netrvá ani jednu hodinu. Prvýkrát rodičia „otestovali“ cestu vlakom tak, že matka maloletého sprevádzala vlakom z G. do J. dňa 21.08.2022. Následne spoločne usúdili, že takýto spôsob prepravy je vhodný a maloletý je dostatočne pripravený a zrelý na takéto cestovanie. Maloletý teda začal cestovať vždy cestu od otca k matke (nedeľa) s vedomím a súhlasom otca aj matky samostatne od 11.09.2022. Matka sa však o mesiac na to rozhodla dohodu o cestovaní maloletého jednostranne a bez odôvodnenia zrušiť a začala sa otcovi vyhrážať súdom. Návrh matky, ktorému súd vyhovel, je iba šikanou pre otca, nakoľko maloletý vlakom cestuje už dva mesiace, a ak by sa matka naozaj o neho bála, sama by začala pre maloletého do J. chodiť. Vo veci starostlivosti o maloletých nie je súd viazaný návrhom, ale koná a má konať tak, aby bol záujem maloletého vždy na prvom mieste. Z tohto ohľadu je nepochopiteľné, prečo súd vôbec konal o neodkladnom opatrení (procesne mal návrh zamietnuť), a nezačal konanie vo veci o úprave odovzdávania maloletého medzi rodičmi pri výkone styku maloletého s otcom, čo je v skutočnosti podstatou sporu. Poukázal na to, že je nepochopiteľné, ako mohol súd napadnuté uznesenie vydať oháňajúc sa záujmami maloletého, na ktoré v skutočnosti vôbec nepomyslel, a ani sa len nepokúsil overiť skutočný stav a vzťahy s otcom. Súd v uznesení jasne deklaruje, že styk otca s maloletým je dôležitý, a zároveň súd rozhodol tak, že tento styk komplikuje a zamedzuje, a to bez toho, aby otca vypočul.

4. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletého dieťaťa, ktorá navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť s tým, že bude opravená zjavná písárska chyba v uvedení rozsudku Okresného súdu Galanta namiesto rozsudku Okresného súdu Trnava. Uviedla, že maloletý síce vyzerá na svoj vek vyspelejšie, rovnako ako ostatné deti v jeho veku v súčasnosti, avšak po mentálnej stránke je to stále dieťa, ktoré keby vo vlaku nastala vyhrtená situácia, nevedel by primerane reagovať. Poukázala tiež na to, že v zimnom období je už cca 16.30 hod. tma, takže maloletý cestuje vlakom sám po tme. Považovala za dôležité a predovšetkým v záujme maloletého, aby po dobu presunu mal pri sebe zodpovednú dospelú osobu, teda svojho otca, ktorý zodpovedá za bezpečnosť dieťaťa až do jeho návratu k matke. Čo sa týka otcovho vyjadrenia, že ho súd nevypočul vo veci a konal bez dokazovania, uviedla, že sa jedná o neodkladné opatrenie, a nie o konanie vo veci samej, kedy v zmysle § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Uviedla, že niekoľkokrát telefonicky kontaktovala otca a prosila ho, aby maloletý necestoval sám vlakom z J. do G. z dôvodu obavy o jeho bezpečnosť, avšak otec ani raz nevyhovel jej prosbe. Do konca augusta 2022 otec rešpektoval a dodržiaval zaužívanú súdnu prax, že dieťa vyzdvihuje a odovzdáva otec v mieste bydliska matky, avšak takmer po troch rokoch, odkedy sa otec odsťahoval, rozhodol každú druhú nedeľu posadiť maloletého na vlak sám, nerešpektujúc jej nesúhlas, z dôvodu finančnej úspory, čiže nejedná sa o dohodu medzi rodičmi, ale otec argumentuje nedostatkom financií, čo je trocha paradoxné, nakoľko v septembri 2022 predal rodičovský dom v G. za sumu cca 300.000 eur a na jar 2021 kúpil rodinný dom so záhradou a bazénom v J. v I. J., ktorý však vlastnil len jeden mesiac, a potom ho celý daroval svojej partnerke, no hypotekárny úver naň platí aj on. Opätovne poukázala na skutočnosť, že otec bol ten, kto sa dobrovoľne odsťahoval z miesta bydliska maloletého a založil si novú rodinu, pričom ona robí všetko pre to, aby zostala s maloletým v G. a nevytrhla z prostredia, v ktorom vyrastal. Uviedla, že má záujem na tom, aby sa maloletý stretával so svojím otcom, ako aj s nevlastným bratom G., avšak odkedy súd prvej inštancie doručil otcovi neodkladné opatrenie, otec dobrovoľne prestal chodiť pre maloletého každý druhý víkend a matku vydiera tým, že ak si matka nepríde každú druhú nedeľu vyzdvihnúť maloletého do J. do miesta jeho bydliska, tak dotedy otec odmieta prísť vyzdvihnúť maloletého každý druhý piatok. Maloletý je z toho smutný a má pocit, že ho otec nemá rád. Matka považovala za nespravodlivé, aby participovala na presunoch maloletého vzhľadom na jej zdravotný a finančný stav a v neposlednom rade vzhľadom na zaužívanú súdnu prax, v zmysle ktorej otec má vyzdvihnúť a odovzdať dieťa v mieste bydliska matky.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP, oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez

potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 19P/224/2022 je návrh matky mal. A. na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bolo určené, že prevzatie a odovzdanie maloletého bude pri styku otca s maloletým v zmysle rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 13P/68/2020-310 zo dňa 25.05.2022 uskutočňované tak, že na začiatku styku si otec maloletého prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku maloletého v mieste bydliska matky odovzdá.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu súdu prvej inštancie, ako aj napadnutého uznesenia, ktorým bolo návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené.

8. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

9. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

10. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí.

11. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie za účelom zistenia skutočného stavu veci (s prihliadnutím na charakter neodkladného opatrenia), výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý vec i správne práve posúdil a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozhodnutia. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

12. Neodkladné opatrenie je možné nariadiť pred začatím konania vo veci samej, ako aj počas konania vo veci samej. Neodkladné opatrenia neprejudikujú práva účastníkov ani tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe dočasnej úpravy. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v konaní starostlivosti o maloleté deti je potrebné uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia.

13. Pokiaľ odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie hrubo porušil Ústavou garantované právo, aby sa vec verejne prerokovala v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, odvolací súd udáva, že uvedená námietka odvolateľa nie je dôvodná.

14. V zmysle ustanovenia § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zisťuje súd relevantné skutočnosti zjednodušeným procesným postupom. Vychádza pri tom z návrhu, zohľadňujúc obsah a výpovednú hodnotu pripojených listín (§ 326 ods. 2 CSP). Pomerne krátka lehota na rozhodnutie nevytvára priestor pre plnohodnotné dokazovanie, ktoré súd z objektívnych dôvodov nemôže vykonať. O návrhu rozhoduje na základe osvedčenia podstatných skutočností, ktoré vymedzuje jednak § 326 ods. 1 CSP v rámci zákonných náležitostí návrhu, a jednak § 325 ods. 1 CSP, pokiaľ ide o podmienky nariadenia neodkladného opatrenia. Procesná konštrukcia rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia síce určitým spôsobom zasahuje do princípu rovnosti strán a popiera tradičnú zásadu *audiatur et altera pars* (nech je vypočutá aj druhá strana), avšak vzhľadom na účel tohto inštitútu ide o zásah legitímny a

zákonný. Obligatórne vyjadrenie alebo výsluch protistrany pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení by vo väčšine prípadov znemožnilo poskytnutie rýchlej a účinnej procesnej ochrany, a to najmä z časového hľadiska.

15. Ostatná úprava styku otca s maloletým bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Trnava z 25. mája 2022 č.k. 13P/68/2020-310, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o úprave výživného a styku, čím sa zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava z 23. októbra 2019 č.k. 38P/33/2019-101 v časti výšky bežného výživného otca na maloletého a v časti úpravy styku otca s maloletým. Tak v ostatnej, ako aj v predchádzajúcej úprave styku nebolo špecifikované miesto prevzatia a odovzdania maloletého, čo nespôsobovalo problémy až do 9.10.2022, pričom otec si osobne maloletého preberal i odovzdával v mieste bydliska matky. Dialo sa tak i po tom, čo sa otec odsťahoval z G.. Od októbra 2022 dochádza medzi rodičmi k nezhodám ohľadne miesta odovzdania maloletého po ukončení styku s otcom, keď otec maloletého po ukončení styku posadí na vlak v J. a maloletý sám cestuje do G., kde ho vyzdvihne matka. Maloletý vyjadril výhrady, že cestuje sám a rovnako s tým nesúhlasila ani matka.

16. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o potrebe úpravy vzniknutej situácie neodkladným opatrením, keď úprava styku obsiahnutá v rozsudku Okresného súdu Trnava z 25. mája 2022 č.k. 13P/68/2020-310, a ani predchádzajúca úprava neobsahovala miesto preberania a odovzdávania maloletého pri začatí a ukončení styku, čo nemuselo spôsobiť problémy pri dohode rodičov, ale pri nezhode rodičov je potrebné uvedené dostatočne špecifikovať v záujme vykonateľnosti rozhodnutia, ako aj určenia okamihu prechodu zodpovednosti z jedného rodiča na druhého v prípade osobného odovzdania dieťaťa.

17. Odvolací súd považoval za správny i súdom prvej inštancie zvolený spôsob úpravy prevzatia a odovzdania maloletého, keď súd tento spôsob upravil v súlade s predchádzajúcou praxou rodičov vyplývajúcou z ich dohody, pričom prihliadol na záujem maloletého i na ním prejavovaný názor zistený cestou procesného opatrovníka.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď súd správne v súlade s § 52 CMP rozhodol i o nároku na náhradu trov konania.

19. V súlade s § 224 a § 234 ods. 2 CSP odvolací súd nariadil súdu prvej inštancie opraviť výrok napadnutého uznesenia v časti označenia rozsudku, keď súd namiesto „rozsudku Okresného súdu Trnava“ uviedol „rozsudku Okresného súdu Galanta“.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP, s použitím § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov nepodal návrh na rozhodnutie o náhrade trov konania v zmysle § 57 CMP.

21. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).